

„Magyarország Fesztivál” 1996.

Az első – mai értelemben vett kiállítás – 1851-ben rendezték Londonban, ezzel elindítva egy olyan nemzetközi rendezvénysorozatot, amely lehetőséget adott arra, hogy a világ népei kicserélhessék információikat.

Az informatikai robbanást átélő korunkban a világkiállítások jelentősége megváltozott: a hangsúly a személyes kapcsolatokra, a közvetlen kommunikációra tevődött át. Ezért választották az EXPO jelmondatául a „Kommunikáció egy jobb világért” szlogent. A világkiállítás igazi tartalma, hogy nemzetek, népek egymással találkozzanak.

Az EXPO időpontja jeles évfordulóra esik: 1996-ban lesz a Magyar Honfoglalás 1100. évfordulója, az Árpád-kori történelem királyainak és királynéinak lakóhelyén.

Az EXPO nemcsak a 44 hektáros budapesti területen zajlik, hanem az egész Magyarország ügye, a programok az

egész országra kiterjednek. Ezt a jogot az eddigi gyakorlatól eltérően a Kiállítások Nemzetközi Irodája (BIE) az Általános Szabályzatban és a Részvételi Szerződésben is rögzítette.

Az elő-, utó-, és párhuzamos rendezvényekre 1992. októberében a Világkiállítási Programiroda kétfordulós pályázatot írt ki több szakaszban. Most, a pályázat félédejében 500 kapcsolódó rendezvény terve érkezett meg a programirodához, amelyhez még további tanulmányok várhatók.

Városunk is csatlakozni kíván a vidéki rendezvényekhez, a „Magyarország Fesztiválhoz”. 1993. november 15-én „Bakony virágai” címen az Önkormányzat eljuttatta pályázatát a Régió Programirodájához. A pályázat célja, hogy a szakkiállítás témájához kapcsolódóan olyan programokat szervezzen, amelyek a Budapestre vendégek jelentős hányadát vonzzák, szabadidejük értékes eltöltéséhez hozzájáruljanak.

Az új jelszó: „Lakjál vidéken és látogasd meg az EXPO-t”. A vendégfogadás és vendéglátás lendületet adhat térségünkben a vendégfogadói szolgáltatások fejlesztéséhez, a nehéz helyzetben lévő nagyipar mellett új gazdasági ág kibontakozásához.

A idegenforgalom maga is sajtós kommunikáció, mint ahogy kommunikáció a kultúra is. A már meglévő, illetve hagyományokkal rendelkező kulturális értékek és programok koncentrációja, új ötletek megvalósítása nemcsak a Világkiállítás idejére, de hosszabb távon is vonzóerőt jelenthet a hazánkba látogató külföldiek, illetve hazánk más tájegységein élő honfitársaink számára. Célunk, Várpalotán és a Palotai-Bakony térségében egy-egy és összefüggő történelmi és foklór hagyományokra épülő programajánlat kialakítása, valamint koordinált idegenforgalmi rendszer kiépítése.

Milyen jogok nyerhetők el sikeres pályázat esetén?

A pályázó: – jogosult megpályázni a Világkiállítási

Programiroda kedvezményes (végső esetben kamatmentes) hitelét.

– Az EXPO Hivatalos Kísérő Rendezvénye címet

– Megjelenik az EXPO programfüzetében és más kiadványaiban

– A legjobb pályázatok pályadíjban részesülnek

– Az elfogadott pályázatok megvalósítói igényelhetik az állami alapokat, címzett támogatásokat. (Ezek a támogatások elsősorban a rendezvények infrastruktúrájának kiépítését vagy javítását segítik.)

– Igénybe vehetők a kidolgozás alatt lévő helyi és országos, valamint nemzetközi kedvezményes hitelek és adókedvezmények.

Alapvető cél, hogy a kapcsolódó rendezvényekkel nemcsak egyszeri esemény valósuljon meg, hanem azok beépüljenek a települések, térségek hosszú távú fejlesztési terveibe.

Törzsök Károlyné Dr.

EXPO tanácsadó szervezet tagja

MINDENKI MÁSKÉPP CSINÁLJA!

Mármost az önkormányzati testületi üléseken ki így, ki úgy kívánja magára (pártjára) felhívni a figyelmet.

Természetesen, arról, ha lemond egy párt (MDF) első embere a pozíciójáról, azt nem jelentik az önkormányzati ülésen. Annál inkább, ha kineveznek egy új pártvezetőt. Talán említésre sem lenne érdemes ez a momentum, ha nem az önkormányzati képviselők egyik „doenje” mutatta volna be a helyi FIDESZ iroda vezetőjét – egy csinos hölgyet. Ugyanez a párt – az előző ülésünkön – véleményét a pártja nevében fejtette ki. (A várpalotai testületben nem alakultak ki a frakciók, mivel a KDNP-nek, FKGP-nek és az MDF-nek nem volt három fős képviselője. Az MSZP részéről nem is erőltettük a politikai frakciózást, inkább gazdasági ügyekben törekedtünk konszenzusra jutni). Majd azt megelőzően, egy déli gyümölcsön nevüket feltüntetve kívánták magukra felhívni a figyelmet. Mindezt csak egyszer, mert belátták, hogy a szegfűk sokasága magasabbra nőhet.

Mindezek ellenére bízom abban, hogy nincs igaza azoknak,

akik azt érzik, hogy legtöbbször politikai ügyekkel foglalkozik a testület. Temrésztesen egy választási pártnak, akik leginkább csak választások előtt aktivizálják magukat, válogatás nélkül minden lehetőséget ki kell használniuk. Az a párt, amely nemcsak az értékelő időszakban dolgozik, nyugodtabban várhatja a választásokat és nem kell lihegve bizonyítani tetteit.

Az újdonsült irodavezetőnek bizony nem lesz könnyű dolga, mivel az utóbbi időben pártvezérük egyre több hibát vét. A nyugdíjas társadalom sem szédül már el a fiatalos lendülettől és a szívükre ható szónoki talentumoktól. A munkások sokasága sem rajong a TB választásokról tett nyilatkozat után a FIDESZ ingadozó politikai arculatáért. Sőt, a demokrácia bajnokának sem mondható, aki nem tudja elviselni a másságot és sterilizálási művelettel kiközösíti egykori elvbarátaikat.

Természetesen, ez az ő dolguk, és majd a választásnál a választópolgárok díjazzzák a politikai irányváltásokat. Mi szocialisták, a városiakok gazdasági és szociális helyzetének javí-

tásával kívánjuk bizonyítani (már amennyire a lehetőségek engedik) politikánk helyességét. Az önkormányzatban elöltött három év után feltehető a kérdés:

– Vajon jól sáfárkodtunk-e a város pénzével az adott kereteken belül?

– Vajon a legfontosabb dolgokra költöttük-e javainkat?

A kérdés megválaszolása előtt tisztáznunk kell adottságainkat. Tudomásul kell venni, hogy két megyei jogú város árnyékában egy nehéziparral rendelkező, majd a restriktív hatására megszűnőben lévő iparral kell együtt élnünk. A munkanélküliség rányomja bélyegét a kultúrára, sportra, kereskedelemre és a gazdasági társaságok működőképességére. Munkabajlás helyett az emberek segély után szaladgálnak, és sajnos sokat – kétségbeesésükben – a becsületlenségükben keresnek megoldást. Ezekkel a gondokkal nemcsak a mi városunk találkozhat. Biztos, hogy ez a lehetőség már csak az 1994-es parlamenti választások után lehetséges.

Az önkormányzatok eladósodásával a mai kormány rá akarja kényszeríteni az önkor-

mányzatokat, hogy a helyi adókkal még jobban megterheljék az adózó állampolgárokat. A nagytudású politikai dilettantizmusból elégünk van. Ezt a rendszert a többség megszokni nem tudja, mert előbb-utóbb úgy jár, mint a „cigány lova”.

Nagyon meg kell fontolnia bel- és külgazdasági politikáját a következő kormánynak, hogy a bérből és fizetésből élők is tisztességesen megélhessenek. Nem várunk csodákat, eddig sem vártunk, de legalább érnék el egy régebbi élet színvonalát, amit már nagyon sokan visszasírnak.

Mindezek ellenére kívánom, hogy a választásokig derüljön ki a pártok gazdasági programja, és az ezt megvalósító, hozzáértő személyek névsora. A választók akaratából és pártok koalíciójából egy gazdasági orientált kormány kerüljön hatalomra. Remélhetőleg, ennek hatására a munkanélküliség és szociális segélyre szorultak száma is csökkenni fog. Ezáltal az önkormányzatok költségvetési gondjai enyhülni fognak, azaz többet lehet városfejlesztésre költeni.

Vámosi Tibor